

[Kjeld Olesen]

aftrapning af rentesikringen, med driftsstøtteordninger, ligesom Boligselskabernes Landsbygefond nu får øgede muligheder for at finansiere byfornyelse og opretning, og vi får en forbedring af boligsikringsordningen, især for familier med børn, hvor stigende indtægt under de nuværende regler ofte medfører en kraftig nedgang i boligsikringen. Det er meget vigtigt at understrege, at det, der er lagt op til nu, fjerner den utryghed, der har eksisteret i det, vi kalder højrentebyggeriet. Vi fjerner denne utryghed med de driftsstøtteordninger, som vi skal vende tilbage til på et senere tidspunkt.

Endelig vil jeg konstatere, at der ikke bliver tale om besparelser, der rækker ind på de sociale områder. Det er også vigtigt for mig som socialdemokratiets ordfører at strege under, at der heller ikke er lagt op til besparelser, der rækker ind på de kulturelle områder, således at det, der er i gang inden for det kulturelle område, kan køre videre.

Det er – for at runde denne del af – nok mest vigtigt for mig at sige, at det for den nye regering er en målsætning, i forbindelse med hvad der nu skal ske i det kommende halve år, at der ikke skal finde en nedgang sted i reallønindkomsten. Reallønnen skal fastholdes, det er den målsætning, regeringen tilstræber. Jeg synes, det er meget vigtigt, at dette bliver sagt netop i denne situation.

Jeg skal ikke gå mere i enkeltheder, for som statsministeren sagde i sin redegørelse, vil vi, når det nye folketingsår begynder, vende tilbage til disse mange spørgsmål.

Naturligvis er det afgørende ikke, at to partier, der er indgået i et samarbejde, hver for sig synes, at de har fået væsentlige punkter igennem. Der er næppe tvivl om, at det samlede resultat afspejler det mandatmæssige styrkeforhold, der eksisterer imellem socialdemokratiet og venstre. Nok så vigtigt er det, at selve etableringen af samarbejdet er udtryk for et længe næret ønske hos mange vælgere, nemlig stabilitet i et folketing, der i dag er splittet op i ikke mindre end 12 partigrupper. Når problemerne for alvor presser på og handlekraften synes utilstrækkelig, er det altid let at råbe på valg. Meget mangler vi i Danmark, men just ikke valg. Nej, udgangspunktet må være dette ting med de mange partier. Vælgerne kan med rette sige til os: nu har vi valgt jer ind, nu må det være jeres opgave at tage fat på problemerne. In-

det parti har nogen sinde haft flertal i vor parlamentariske historie. Samarbejde mellem flere partier er en nødvendighed. Det samarbejdende folkestyre er vist en typisk dansk betegnelse, som vi ikke skal være kede af, tværtimod. Er man demokrat, må man acceptere kompromisets nødvendighed. Venstre og socialdemokratiet udgør ikke noget formelt flertal – der mangler en stemme eller to – men vi kender også realiteterne, nemlig at man vanskeligt kan forestille sig et flertal imod de to partier.

Der har været megen offentlig diskussion omkring den nye regeringsdannelse. Mit parti har fået mange gode råd om, hvem vi burde have samarbejdet med. Det lyder meget forjættende, når man stiller forskellige kombinationer op og siger, at man bør samarbejde til den side, eller man bør samarbejde til den side. Det er ikke nogen hemmelighed, at socialdemokratiet oprindeligt meget gerne så en VSR-løsning. Vi ved også, at dette altså ikke kunne lade sig gøre – eller rettere sagt, at alternativet ville være en endnu bredere løsning, som ikke huede os.

Vi har fået gode råd, gående ud på, at vi skal benytte et andet flertal. Hvad er det egentlig for et andet flertal? Ja, man står op – disse partier, der siger de ligger til venstre for os – og siger, lad os benytte flertallet. Og man har, når det drejer sig om et enkelt område, sagt: ja men vi har jo flertal, hvis man også tager retsforbundet med. Den, der prøver at vurdere dette igennem, kommer meget hurtigt til det resultat, at det jo er tom snak. Hvis vi skal bygge en politik, der rækker frem, så har det, vi kalder venstrefløjen, gennem sine egne handlinger selv vist, at det i hvert fald ikke er dér, man kan hente nogen støtte. Jo, når det drejer sig om godbidderne, når det drejer sig om forslag, som er populære, især forslag, der er udgiftkrævende, så er man altid parat, men når det drejer sig om at tage et ansvar, drejer sig om at lægge ryg til det, der vel ikke er populært, men som er bandsat nødvendigt i den situation, vi står i, så er der ingen røster fra den side, så er man beskedne, så bruger man i stedet for sin energi og sine kræfter andre steder for at fiske i rørt vand. Det fører til den konklusion, at den konstellation, der hedder venstre og socialdemokratiet, med' den sammensætning, som folketinget har for øjeblikket, er